Lietas Nr. C11048017
Lietas arhīva Nr. C-0480-17

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Cēsīs, 2017. gada 30. martā

Cēsu rajona tiesa, tiesnese L. Karlsone,

izskatīja rakstveida procesā civillietu /pers. A/ (turpmāk - prasītāja) maza apmēra prasību pret /pers. B/ (turpmāk - atbildētājs) par uzturlīdzekļu piedziņu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

2017. gada 2. martā tiesā saņemtais prasītājas maza apmēra prasības pieteikums pret atbildētāju par uzturlīdzekļu piedziņu un saskaņā ar Civilprocesa likuma 30.[3] nodaļas nosacījumiem pakļauts izskatīšanai tiesā.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja uzturlīdzekļus nepilngadīgo bērnu –/pers. C/, personas kods /personas kods/ un /pers. D/, personas kods /personas kods/, uzturam valstī noteiktajā minimālajā uzturlīdzekļu apmērā. No pieteikumam pievienotajiem materiāliem redzams, ka /datums/dzimis dēls /pers. C/ un /datums/meita /pers. D/, un ka atbildētājs ir bērnu tēvs, ko apliecina ieraksti bērnu dzimšanas apliecībās. Pieteikumā norādīts, ka bērni dzīvo kopā ar prasītāju un ka atbildētājs neveic regulāru uzturlīdzekļu maksu bērnu uzturam. Prasītāja lūgusi piedzīt no atbildētāja bērnu uzturam 114 EUR mēnesī jeb 1 368 EUR gadā katram, bet ne mazāk kā Ministru kabineta noteiktajā minimālo uzturlīdzekļu apmērā, līdz bērnu 18 gadu vecuma sasniegšanai. Prasītāja lūgusi uzturlīdzekļu piedziņu uzsākt ar prasības iesniegšanas dienu, sprieduma izpildi noteikt nekavējošu. Norādījusi, ka lietas iztiesāšana tiesas sēdē nav nepieciešama.

2017. gada 6. martā saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.[21] panta noteikumiem un pamatojoties uz 2017. gada 6. marta lēmumu par civillietas ierosināšanu, atbildētājam uz deklarēto un faktisko dzīvesvietu nosūtīti prasības pieteikuma noraksti un paskaidrojuma veidlapas, nosakot termiņu paskaidrojuma iesniegšanai līdz 2016. gada 21. martam. Tiesneses noteiktajā termiņā paskaidrojums no atbildētāja nav saņemts. No lietā esošām pasta sūtījumu izdrukām redzams, ka sūtījumi adresātam nav piegādāti.

Civilprocesa likuma 250.[25] panta otrā daļa nosaka, ka ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā.

Ar tiesneses 2017. gada 22. marta lēmumu nolemts lietu izskatīt rakstveida procesā, noteikts datums – 2017. gada 30. marts no kura sprieduma noraksts saņemams tiesas kancelejā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 56. panta nosacījumiem, tiesas dokumentus fiziskajai personai piegādā pēc tās deklarētās dzīvesvietas adreses, bet gadījumos, kad deklarācijā norādīta papildu adrese, — pēc papildu adreses, ja vien fiziskā persona tiesai nav norādījusi savu adresi, pēc kuras veicama saziņa ar tiesu. Fiziskajai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīvesvietas adresē, deklarācijā norādītajā papildu adresē vai šīs personas norādītajā adresē saziņai ar tiesu. Ja atbildētājam nav deklarētās dzīvesvietas adreses un viņš nav norādījis savu adresi, pēc kuras veicama saziņa ar tiesu, tiesas dokumentus nosuta uz lietas dalībnieka saskaņā ar šā likuma 54.[1] panta pirmo daļu norādīto adresi.

Bet saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.[1] panta pirmās daļas 3. punkta nosacījumiem, ja tiesas dokumenti piegādāti šā likuma 56. pantā noteiktajā kārtībā, izņemot tā devītajā daļā paredzēto gadījumu, uzskatāms, ka personai ir paziņots par tiesas sēdes vai procesuālās darbības laiku un vietu vai par attiecīgā dokumenta saturu un tiesas dokumenti ir izsniegti, septītajā dienā no nosūtīšanas dienas, ja dokumenti nosūtīti ar pasta sūtījumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 56. panta otrajā un piektajā daļā noteikto kārtību, prasības pieteikums un paskaidrojuma veidlapa ierakstītā vēstulē nosūtīti uz atbildētāja deklarēto adresi. Tiesa atzīst, ka atbildētājam prasības pieteikums un paskaidrojuma veidlapa nosūtīta pienācīgā veidā un uzskatāms, ka atbildētājs šos dokumentus, ziņas vai citu korespondenci ir saņēmis, ja nosūtītājs dokumentāri pierādījis, ka šāda nosūtīšana ir veikta.

M o t ī v u d a ļ a

Pārbaudot un izvērtējot lietā esošos rakstveida pierādījumus to kopumā, tiesa atzīst, ka prasība par uzturlīdzekļu piedziņu bērnu uzturam ir pamatota, likumīga un apmierināma pilnībā.

Ar lietā iesniegtajiem rakstveida pierādījumiem – dēla /pers. C/ un meitas /pers. D/ dzimšanas apliecības kopijām (lietas 7. – 8. lapa) prasītāja ir pierādījusi, ka nepilngadīgo bērnu tēvs ir atbildētājs, kā arī to, ka uz tiesas sēdes dienu dēls ir 15 gadus vecs un meita 11 gadus veca. No lietā esošām dati no VMIS izdrukām (lietas 11. lapa) pierādīts, ka nepilngadīgo bērnu dzīvesvieta ir noteikta kopā prasītāju – /adrese/.

Tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma pamatojoties uz Civillikuma 179. pantu, kas nosaka, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Strīdus par uzturlīdzekļiem bērnam izšķir tiesa. Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

Vecāku pienākums apgādāt savus bērnus ir absolūts. Tas apstāklis, ka atbildētāja ienākumi tiesai nav zināmi, neatņem tiesai tiesību noteikt uzturlīdzekļu apmēru atbilstoši Ministru kabineta noteikumiem Nr. 37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru", kuros noteikts, ka katram vecākam neatkarīgi no viņu mantas stāvokļa ir pienākums nodrošināt minimālos uzturlīdzekļus katram savam bērnam no viņa piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai - 25% apmērā, bet no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Saskaņā ar Ministru kabineta noteikumiem Nr. 37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru, grozījumiem Ministru kabineta 2015. gada 24. novembra noteikumos Nr. 656 „Noteikumi par minimālās mēneša darba algas apmēru normālā darba laika ietvaros un minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanu" (Latvijas Vēstnesis, 2015, Nr. 232) aizstāt 2. punktā skaitli „370" ar skaitli „380" (spēkā no 2017. gada 1. janvāra). Tādējādi pēc matemātiska aprēķina bērnam no 7 gadu vecuma līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai (30% no 380 EUR = 0,30 x 380 EUR = 114 EUR), mēnesī maksājamais minimālais uzturlīdzekļu apmērs neatkarīgi no vecāka mantiskā stāvokļa sākot ar 2017. gada 1. janvāri 114 EUR mēnesī.

Ņemot vērā augstāk norādīto, tiesa uzskata, ka prasība apmierināma un no atbildētāja prasītājas labā piedzenami līdzekļi nepilngadīgo bērnu uzturam 114 EUR mēnesī katram, bet ne mazāk par Ministru kabineta valstī noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru.

Saskaņā ar Civillikuma 179. panta pirmās daļas noteikumiem vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 205. panta pirmās daļas 1. punktu šajā daļā tiesas spriedums izpildāms nekavējoši, no 2017. gada 2. marta.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42. panta pirmo daļu, tiesas izdevumi, ja prasītāja no to samaksas bijusi atbrīvota, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 34. panta pirmās daļas 1. punkta b) apakšpunktu, 35. panta pirmās daļas 3. punktu konkrētajā lietā valsts nodeva pēc matemātiska aprēķina (114 EUR x 12 mēneši = 1 368 EUR x 2 = 2 736 EUR; 320,10 EUR + (4% no 602 EUR = 24,08 EUR) = 344,18 EUR, nosakāma, 344,18 EUR apmērā. Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi – par tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu lietā ir 5,26 EUR. Tādējādi no atbildētāja valsts ienākumos piedzenami tiesas izdevumi 349,44 EUR apmērā, jo prasītāja saskaņā ar Civilprocesa likuma 43. panta pirmās daļas 3. punktu no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos ir atbrīvota.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētājam dodams 10 dienu termiņš labprātīgai sprieduma izpildei daļā par tiesas izdevumu piedziņu.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 34. panta pirmās daļas 1. punkta b) apakšpunktu, 35. panta pirmās daļas 3. punktu, 42. panta pirmo daļu, 43. panta ceturto daļu, 193. pantu, 250.[25] pantu tiesa

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 34. panta pirmās daļas 1. punkta b) apakšpunktu, 35. panta pirmās daļas 3. punktu, 42. panta pirmo daļu, 43. panta ceturto daļu, 193. pantu, 250.[25] pantu tiesa

n o s p r i e d a

prasību apmierināt pilnā apmērā.

Piedzīt no /pers. B/, par labu /pers. A/, uzturlīdzekļus /pers. C/, personas kods /personas kods/, uzturēšanai 114 EUR (simt četrpadsmit *euro*) apmērā, ik mēnesi līdz bērna 18 gadu vecuma sasniegšanai, bet ne mazāk par Ministru kabineta valstī noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru.

Piedzīt no /pers. B/, par labu /pers. A/, uzturlīdzekļus /pers. D/, personas kods /personas kods/, uzturēšanai 114 EUR (simt četrpadsmit *euro*) apmērā, ik mēnesi līdz bērna 18 gadu vecuma sasniegšanai, bet ne mazāk par Ministru kabineta valstī noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru.

Piedzītie uzturlīdzekļi ieskaitāmi prasītājas /pers. A/ AS „DNB banka" kontā Nr. /konta numurs/.

Uzturlīdzekļu piedziņu uzsākt nekavējoši, sākot ar 2017. gada 2. martu.

Piedzīt no /pers. B/, par labu valstij valsts nodevu 344,18 EUR (trīssimt četrdesmit četri *euro* un 18 centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,26 EUR (pieci *euro* un 26 centi).

Noteikt /pers. B/ termiņu 10 (desmit) dienas sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesas izdevumu piedziņu, skaitot no dienas, kad spriedums stājies likumīgā spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā Vidzemes apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Cēsu rajona tiesā.

Tiesnese L. Karlsone